

In gesprek met een delegatie van de Chr. Daltonschool A. Baron van Dedem in Hoonhorst

De school bestaat 111 jaar. Het is een kleine school met ongeveer 65 leerlingen. Men hanteert het continurooster. Dit houdt in dat kinderen allemaal overblijven op school.

V: Daalt of stijgt het leerlingenaantal?

A: Het leerlingenaantal blijft al jaren ongeveer gelijk.

V: Waarom kiezen mensen voor deze school?

A: Er zijn diverse redenen waarom mensen voor deze school kiezen. Sommigen kiezen voor deze school omdat we een kleine school zijn met kleine klassen. Anderen vanwege de ligging en de rust. Ouders kiezen ook voor deze school vanwege het Dalton onderwijs maar meestal is het een combinatie van meerdere factoren.

V: Wat is Dalton onderwijs?

A: We kennen in het Dalton onderwijs vijf kerntaken: verantwoordelijkheid, zelfstandigheid, samenwerking, reflectie en effectiviteit. We hebben dezelfde einddoelen als veel andere scholen maar werken er op een andere wijze naar toe. We leggen veel bij de kinderen zélf neer. Het eigen leerproces van de kinderen staat centraal. Ieder kind is verschillend. Toch zie je in het onderwijs dat men er vaak vanuit gaat dat ieder kind hetzelfde aankan. Wanneer we echter uitgaan van de verschillen tussen kinderen, zullen we in ons onderwijs daarmee in ons handelen en in ons aanbod rekening moeten houden. We noemen dat passend onderwijs. Wanneer kinderen leerstof krijgen aangeboden die ze eigenlijk niet aankunnen of die te eenvoudig is, is de kans aanwezig dat ze afhaken. En kinderen die afhaken, zullen weer geholpen moeten worden. Wij proberen ieder kind de gelegenheid te geven op zijn of haar niveau te werken. Wanneer dat mag, zullen leer- en gedragsproblemen minder voorkomen. We lossen een gedragsprobleem niet op maar kiezen wel voor een werkwijze, waarbij verschillen tussen kinderen geaccepteerd worden; waarin een betere zorg voor het individuele kind mogelijk is. We denken na over wát we doen en waarom we dat doen.

V: Komen zij-instromers makkelijk in het Dalton systeem of blijven dit buitenbeentjes?

A: Zij-instromers stromen vaak makkelijk in, in een systeem waar het Dalton al draait. Alle kinderen volgen dit systeem dus een nieuweling wordt makkelijk opgenomen..

V: Wat ben je nodig om hier les te geven?

A: De opleiding 'PABO' en een goede basishouding voor Dalton onderwijs. Daarnaast vragen we dat onze medewerkers een traject van twee jaar scholing volgen zodat ze leren wat Dalton is, en dat dit geen 'kunstje' is maar een effectieve werkwijze vanuit het hart.

V: Is de betrokkenheid van ouders sterk?

A: Ja, ouders zijn enorm betrokken.

V: Hoe komt het dat ouders zo betrokken zijn?

A: Dit is een combinatie van de kleine school met korte lijntjes, men kent elkaar. Daarnaast heeft het systeem van Dalton onderwijs hier ook invloed op. We stellen het kind centraal en daar hoort een betrokken ouder bij.

V: Hoe groot is de overstap van deze kleine school naar de middelbare school?

A: We leren kinderen dat zij lef hebben, ze leren samenwerken en we moedigen ze aan om bij zoveel mogelijk scholen te kijken. Hierdoor is de overstap goed te doen voor onze leerlingen.

V: Is de school een dwarsdoorsnede van Dalfser samenleving?

A: Ja, we hebben kinderen uit alle lagen van de bevolking maar wel iets boven gemiddeld.

V: Hebben jullie veel te maken met kinderen waar 'iets' mee is?

A: Onze kleine klassen en ons Dalton onderwijs zijn vaak erg fijn voor bijvoorbeeld kinderen met gedragsproblemen. Ook zien we regelmatig dat wanneer kinderen op een andere school vastlopen, ouders voor onze school kiezen. We gaan samen met ouders en kinderen na welke mogelijkheden wij kunnen bieden. Het is dan aan het kind en de ouders om wel of niet voor ons te kiezen.

V: Wat gebeurt er wanneer jullie niet de juiste hulp kunnen bieden?

A: Zodra een leerling hier binnenkomt hebben we een zorgplicht. We zijn verplicht om te zoeken naar een school die past bij wat een kind nodig heeft. Onze school valt onder het bestuur van Floreant. Deze stichting beheert tien scholen in en rond Dalfsen en Ommen. Floreant ambieert scholen die van elkaar verschillen. Scholen moeten doen waar ze goed in zijn, waar ze energie van krijgen en waar hun hart naar uitgaat. Het doel is niet om te concurreren maar om een breed aanbod te bieden aan ouders en kinderen.

V: Is er volgens jullie sprake van armoede in gezinnen?

A: Het is lastig om daar achter te komen. We merken niet dat ouders bijvoorbeeld een schoolreisje niet kunnen betalen maar er kan natuurlijk wel verborgen armoede zijn. Hoever moeten leraren doorvragen om dingen te achterhalen? En laten ouders altijd het achterste van hun tong zien? Dat zijn lastige zaken.

V: Kunnen andere ouders daar een rol in spelen?

A: Als ouders vind en zie je veel van elkaar maar het is lastig om te beslissen wat je er mee moet doen. Waar bemoei je, je wel of niet mee en hoe pak je zoiets aan?

V: Via de gemeente zijn er diverse regelingen waar kinderen in armoede gebruik van kunnen maken, hoe is jullie contact met de gemeente?

A: De directeuren van de basisscholen hebben overleg met de wethouder. Deze vraagt wat de gemeente o.a. rondom armoede kan doen. Ook schuift er regelmatig een hulpverlenende organisatie aan om te vertellen wat ze doen.

V: Heeft de gemeente ook vertrouwenspersonen?

A: De school heeft wel een vertrouwenspersoon. Of de gemeente dit ook heeft weet ik niet.

V: Krijgt het team ook ondersteuning om bijvoorbeeld de juiste vragen te stellen?

A: Als je als leerkracht vermoedens hebt van problemen of misstanden in een gezien kan je naar een meldpunt bellen. Die helpt je o.a. om de juiste vragen te stellen.

V: Heb je in het onderwijs de verplichting om misstanden te melden?

A: Ja, maar voordat het zover is kan je eerst om hulp en advies vragen bij het meldpunt.

V: Scholen krijgen steeds meer op hun bordje. Er wordt veel van leraren gevraagd. Hoe kijken jullie daar tegenaan?

A: Leraren worden nu veel beter voorbereid. Ze leren niet alleen meer h oe ze kinderen iets moeten aanleren maar leren ook bijvoorbeeld gesprekken met ouders te voeren. Er wordt veel van leraren gevraagd maar gelukkig speelt het onderwijs  an leraren (de PABO) daar goed op in.

V: Wat zouden jullie de Participatieraad mee willen geven?

A:

- We missen de logopedische screening die kinderen in groep 2 ontvingen. Een logopedist komt soms eerder achter problemen omdat deze gespecialiseerd is in bepaalde zaken. Nu komen we

soms later achter een probleem. Dat is jammer. We zouden graag zien dat de gemeente de logopedische screening weer invoert.

- We weten onvoldoende hoe ouders de screenings van de GGD ervaren. Wellicht is het goed dit te inventariseren.
- De regelgeving rondom fysiotherapie binnen school zouden we graag verminderd zien. Wanneer meerdere kinderen gebruik maken van fysiotherapie bestaat de mogelijkheid dat de fysiotherapeut op school komt. Dit is voor kinderen en ouders een uitkomst. Kinderen hoeven dan niet extra gebracht en gehaald te worden en missen veel minder van de les. Helaas is de regelgeving ontzettend streng en niet haalbaar voor ons als school.
- We hebben als school geen eigen gymzaal. Grotere kinderen gaan op de fiets naar de Trefkoele. De kinderen van groep 1 en 2 worden opgehaald met de bus. Dit kost veel tijd en is ingewikkeld qua planning. De kinderen moeten nu hun fruit direct na het ontbijt opeten of vlak voor hun middageten. Dit is niet praktisch. We zouden gym graag op een ander tijdstip willen en voor de kleine kinderen graag bij "De Potstal" dit is kleiner en overzichtelijker.

NB: Inmiddels is bekend dat er fysiotherapie binnen school is geregeld. Daarnaast vindt de logopedische screening plaats voor kinderen van groep 1 / 2.